

# "kraaien"

Kraaien, ik heb iets tegen kraaien. Moordlustig zijn ze, eksters trouwens ook. Alleen hebben de laatste nog iets dominee-achtigs met hun zwart-witte verenpak. Bovendien vind ik het ook wel lollig te zien hoe twee eksters een kat in de maling nemen.

Dat probeerden ze laatst ook bij mijn konijn. Je kon zien dat ze dachten dat het een kat was. Ze daagden hem uit. Je zag dat ze het maar raar vonden, hun plaagobject vertoonde helemaal geen jachtinstinct. Rare katten heb je tegenwoordig, reageren nergens op, kon je ze bijna horen denken. Mijn aversie tegen kraaien begon zo'n veertig jaar geleden toen ik als leerling-verpleegkundige op de begane grond van een ziekenhuis werkte.

Vijf kraaien waren in de tuin van het ziekenhuis op een jonge meeuw aan het inhakken.

Het was duidelijk dat de meeuw geen schijn van kans had. Ik sprintte erheen, joeg de kraaien weg en ontfermde me over de meeuw. Veel dingen waren toen nog mogelijk in een ziekenhuis. Ik vroeg permissie aan een patiënte op een éénpersoonskamer of de meeuw zolang in een doos bij haar op de kamer mocht staan. Dat vond ze goed. 's Avonds hebben mijn man en ik de meeuw losgelaten op het Scheveningse strand.

Nog niet zo lang geleden zag ik hoe drie kraaien bezig waren met een agapornis (soort parkiet). Helaas hebben we dit beestje niet kunnen redden. Hij had zich aan een muur vastgeklampt. De kraaien wachtten op beperkte afstand tot wij weg waren.

© februari 2011, Alida, BasicPublishing.nl